

EWOKACYJA (2) *sb f*

e prawdopodobnie jasne; o jasne, a pochylone.

sg N ewokacyją (1). ◇ I ewokacyją (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

praw. Rodzaj ekscencji, zarzut formalny dotyczący pozwania przed niewłaściwy sąd [evocatio — wyzwanie Mqcz 505a; – wywołanie, wywoływanie, wywabianie; wyzywanie do siebie – evocatio Cn] (2) : Exceptiones aliae sunt [...] Ex parte fori, co Ewocacją zową. SarnStat 1288.

ewokacja z czego (1): Ewázia. [obejmuje] Condemnatio. Contumátia, Ewokátia z Powiatu. Pro maiori. Pro re principaliore. Inhibitę, etc. SarnStat 777.

AK